

GAZİ KARS

AYLIK - HABER - KÜLTÜR - EDEBİYAT DERGİSİ EYLÜL 2007

*"Yüce kişinin aç kalınca, aşağılık kişinin
karnı doyunca saldırısından korkunuz"*

Hızlı

TÜRK KADINI SULTANDIR

2000'li yıllardan beri Türk kadını ile ilgili yapılan tüm sosyal ve psikolojik araştırmalar Türk kadınlarının 21'inci yüzyıla birçok sorunla girdiğini ortaya koyuyor. Sorunların kaynağı ise ataerkil bir aile yapısının birçok bölgede hala etkinliğini korumasıdır.

ve istihdamda toplumsal cinsiyete dayalı ayrımcılık ile mücadele etmek zorundadır. Kadın dendiği zaman aklımıza anne, ev hanımı, eş gibi kavramlar gelmektedir. Öyle ki erkekler kadar kadınlarımız da kendini bu roller ile sınırlamakta ve bir bütün olarak görmektedir. Son yıllarda yoğun çabalarla

ortaya çıkan tüm kampanyalara, desteklere, çalışmalara rağmen kadınların eğitim düzeylerinin erkeklerden daha düşük olması, çalışma hayatında gereğinden az yer almaları ve siyasete aktif katılımlarının ve temsil yetilerinin artmamasının en önemli nedeni tanımlanan rolün dışına çıkılmamasıdır.

Halbuki insan topluluğu kadın ve erkek denilen iki cins insandan oluşmuştur. Kabil midir ki, bu kütlenin bir parçasını ilerletelim, ötekini ihmal edelim de kütlenin bütünlüğü ilerleyebilsin. Mümkün müdür ki, bir cismin yarısı toprağa zincirlerle bağlı kaldıkça öteki kısmı göklere yükselebilsin?

Tarihe baktığımız da Türk tarihine önemli bir kaynak teşkil edilen VIII. Yüzyılda dikilen Orhun Kitabelerinde Türk kadınından övgü ve saygıyla bahsedilir. Kitabelerde Devleti İdare Eden Han" ve "Devleti bilen Hatun" ibareleri geçmektedir. Han ile Hatun Türk toplumunda aynı yetkiye sahiptir. Osmanlı İmparatorluğunda da kadınların söz hakkının, etkisinin ve zekasının payının ne kadar büyük olduğunu görüyoruz.. Kadınımız her ne kadar eve bağlı yaşamaya zorlansa da kendi iç dinamikleri içerisinde inanılmaz güçlere sahip olmuştur. Küçük yaşta padişah olan ve babasız kalan pek çok emsalı gibi Fatih Sultan Mehmet de İstanbul'u fethetmeye gitmeden önce, annesinden savaş stratejisi almıştır. İşte Türk kadını böyle bir kadındır. İstanbul'ları da fetheder, Osmanlı'ları da yönetir.

Aynı şekilde kurtuluş savaşı yıllarına baktığımızda görüyoruz ki dünyada hiçbir milletin kadını, "Ben Anadolu kadınından daha fazla çalıştım, milletimi kurtuluşa ve zafere götürmekte Anadolu kadını kadar hizmet gösterdim" diyemez.

Belki erkeklerimiz memleketi istilâ eden düşmana karşı süngüleriyle, düşmanın süngülerine göğüs germekle düşman karışsında buldular. Fakat erkeklerimizin teşkil ettiği ordunun zayıf kaynaklarını kadınlarımız işletmiştir. Memleketin var olması imkânını hazırlayan kadınlarımız olmuştur ve kadınlarımız olmaktadır. Kimse inkâr edemez ki, kurtuluş savaşında ve ondan evvelki harplerde milletin hayat kabiliyetini tutan hep kadınlarımızdır.

Çift süren, tarlayı eken, ormandan odun ve keresteyi getiren, mahsulleri pazara götürerek paraya çeviren, aile ocaklarının dumanını tütüren, bütün bunlarla beraber sırtıyla, kağnısı ile kucağındaki yavrusuyla, yağmur demeyip cephenin mühimmatını taşıyan hep onlar, hep o ilâhi Anadolu kadınları olmuştur.

Anadolu kadının büyüklüğünü yakın tarihimize baktığımızda aşağıda aktaracağımız Gazi Mustafa Kemal Atatürk'ün Sakarya savaşından sonra yaşadığı diyalog da çok daha güzel anlayabiliyoruz.

"İlık bir göz sabahı. Akşehir'in pazaryeri karınca yuvası gibi kaynıyor. Bin ağızdan bin ses. Bir aralık, ortalıktaki uğultu perde perde s nmeye başıyor, pazar yerini bir tapınak sessizliği kaplıyor. Yalnız kulaktan kulağa bir fısıltı:

— Gazi gelmiş, gazi.

Bütün gözler bakışlarıyla aynı yöne dönüyor; Gazi, o ölçülü güzel yürüyüşüyle yavaş yavaş ilerlemekte, ara sıra sergilerin önünde durup ilgilenmekte. Belli, alış-verişe çıkmış; ama O, başka bir şey değil yalnız gönül alıyor. Böylece gönül ala ala satıcı kadınların kesimine geliyor.

— Nasılsınız bacılar?

— Sağ ol Paşam,

Kadınlar Paşalarına  zlem dolu gözlerle kana kana seyrederken kendilerini tutamıyorlar:

— Yiğit Paşam

— Yiğitlerin yiğidi Paşam.

Paşa utangaç; bu sevgi haykırışlarını durdurmak için birine soruyor:

— Erin var mı bacım?

— Var Paşam, cephede.

— Ya senin?

— Kanı helal olsun, benimki Çanakkale'de kaldı.

Gazi daha sonra soracak, soracak ama yüreği yanıklardan alacağı yanıtların çoğunu şimdiden biliyor; Çanakkale'sinden sonra Kafkas'ı, Kanal'ı, Galiçya'sı, Inönü's , Sakarya'sı hep sıralanacak, hem de hiç kırınlık taşımayan, hiç bir şey istemeyen, beklemeyen seslerle.

Paşa, gözleri buğulanmış, bir an düşünüyor ve hemen, bu kez, sakın adımlarla, geldiği yana yöneliyor, bir kuyumcunun sergisi önünde durduktan sonra elinde bir avuç y z kle dönüyor.

O gün pazardan köye dönen bacıların parmakları, Gazi'nin armağan ettiği yüzüklerle süslü, yürekleri yaşantılarının  v nc  ile dolu idi.

Daha 1923 yılında Atatürk'ün "şuna inanmak lazımdır ki, dünya yüzünde gördüğümüz her şey kadının eseridir." Sözleri kadın haklarının ne kadar önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Atatürk, Kurtuluş Savaşı sonrasında Cumhuriyeti getiren, kadına seçme ve seçilme hakkını vererek açmıştır. Atatürk, kadınların sadece ana olmalarını, sadece evlerinin kadını olmalarını yeterli görmüyordu. Onların tüm sosyal hayata karışmalarını, erkeklerle eşit haklara sahip olarak yarınların aydınlık Türkiye'sini hazırlamalarını istiyordu. Doktor olmalıydılar, avukat olmalıydılar, milletvekili olmalıydılar, muhtar olmalıydılar, gazeteci olmalıydılar, polis olmalıydılar... Aklınıza hangi meslek geliyorsa ondan olmalıydılar. Havacı olmalıydılar. Ya asker? Türk kadını esasen asker bir ulusun asker kıızıydı. Bunu Atatürk'ün de belirttiği gibi kaç savaşta ispat etmemiş miydi? Hele hele ulusal kurtuluş savaşında... O halde elbette ki, cumhuriyet ordusunda onunda yeri vardı... Bu nedenle de, günün birinde kadınların mutlaka asker olmaları için yasa çıkarmayı tasarlıyordu.

Tarsus'a bir gezisinde halk Atatürk'  karşılamak için toplanmıştı. Kara Adile  avuş isimli milli kahramanlarımızdan bir kadın ona saygısını göstermek için önünde yere yapandı, Atatürk onu yerden kaldırdı ve gözleri yaşlarla dolu olarak şöyle dedi. "Kahraman Türk Kadını sen yerlerde sürünmeye değil, omuzlarımız üstünde göklere kadar yükselmeye layıksın." Evet, Atatürk'ün de dediği gibi, Türk kadını, kadınlarımız omuzlar üzerinde yükselmeye layıktır.

Bir milletin güçlü bir millet olmasının en önemli gereklerinden biri o milletin kadınlarının güçlü olmasıdır. Milletimiz kuvvetli bir millet olmaya karar vermiştir. Bunu sağlamanın gereklerinden biri de kadınlarımızın her hususta yükselmelerini sağlamaktır. Bu sebeple kızlarımızı okutmalıyız, okutmalıyız ki bilim, teknik, edebiyat ve tüm alanlarda bilgi sahibi olsunlar önce kendilerini sonra ailelerini ve ülkelerini daha ileriye götürmek için çalışsınlar. Bunun için yapacağımız en önemli şey kızlarımızı okula göndermek ve kendine güvenli, meslek sahibi, akıllı genç kadınlar olarak yetişmelerini sağlamaktır.